

liden eller endnu mindre Grund atter til tredie Behandling har filllet alle de af os tidligere næsten eenstemmig forkastede Forslag.

Tscherning: Jeg troer, at det ærede Medlem, som nu satte sig, har havt fuldkommen Uret. Krigsministeren har ikke alene ikke til 3die Behandling reist noget nyt Spørgsmaal, men han har tvertimod bestræbt sig for at komme Finantsudvalget imøde ved at give fuldstændigere Oplysninger over de reiste Spørgsmaal, hvoraf nogle endog ere blevne reserverede til nærmere Overveelse, fordi de Meddelelser, der ere givne, ere af en saadan Natur, at de fortjene, at der tages alvorligt Hensyn til dem, og jeg haaber, at de i disse Puncter ville føre til en Overeenskomst. Hvad Undersøgelsescommissjonen angaaer, saa ligger den her ganske udenfor Sagen; naar den engang kommer til nærmere Dmtale, ville vi see, hvorvidt Thinget har et fuldstændigt Grundlag for en saadan, og det ærede Medlem maa da levere Thinget et Forslag, som tillige giver en nærmere Detail over, hvad denne Commission skal foretage sig; men, saalænge Thinget ikke har seet hans almindelige Mening overført paa specielle og enkelte Gjenstande, kan Thinget ikke ved enhver Leilighed holde dette frem som en Trusel. Jeg skulde meget ønske, at de ærede Medlemmer, der have filllet dette Forslag, vilde bevise, at deres Hensigt kun har været at reise Spørgsmaalet, for end yderligere at gjøre opmærksom paa en velbegrundet Anse, som de troe at have opdaget ved Finantsudvalget, og at de vilde bevise dette derved, at de, efterat Forslaget nu har fremkaldt en saadan Forhandling, som jeg troer maa have gjort den Virkning, som de forlangte deraf, ville tage det tilbage.

H. Sage: Jeg forstaaer ikke ret den Bebreidelse, der blev rettet imod mig af det ærede Medlem, som nu satte sig. I det jeg yttrede mig, har jeg naturligtvis ikke taget de Poster i Betragtning, som vi ikke have behandlet i Aften, og hvortil vi have hørt, at der skulde være kommet nogle Oplysninger; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at disse Oplysninger vist ikke endnu ere omdeelte til noget Medlem af Finantsudvalget. Efter hvad jeg har hørt, ere de først komne i Aften, og der kan altsaa

fler ikke være Spørgsmaal om disse Poster. Hvad angaaer de andre, med Hensyn til hvilke der er filllet Indbringningsforslag af den ærede Krigsminister, da troer jeg, at jeg tør henholde mig til Thingets Afstemninger.

Tscherning: Her er jo ikke Spørgsmaal om, hvilken Thingets Mening er om Realiteten af de forskjellige Gjenstande; men her er Spørgsmaal, om det er ret, til 3die Behandling at fillle et Forslag, som er af en indgribende Natur, om det vilde være ret fra Ministeriets Side at gjøre det mod Rigsdagen, og om det vilde være ret fra Medlemmernes Side at gjøre det mod Ministeriet. Jeg troer, at vi i det Hele maae opretholde, at vi fra begge Sider betragte det som uret, især naar der ligger saa kort Tid imellem, som her efter Forretningsordenens Gang har maattet ligge. Jeg har ikke forstaaet Ministerens Klage i den Henseende, som om han klagede over et Misbrug af Forretningsordenen, men som om han beklagede, at Forretningsordenen, saaledes som den er, har givet ham saa liden Tid til at undersøge dette Forslag, at han ikke engang ved sine Undergivne havde kunnet finde Summerne i selve Finantsforslaget. Jeg for min Part maa erkjende, at, medens det er ganske let at sige, at der ingen Tvivl er om, at der maa kunne reduceres betydeligt ved dette Institut, saa vilde det endog være umuligt for Nogensomhelst at sige: jeg kan gjøre det strax; thi jeg veed, efter hvilke Regler jeg vil gjøre det." — Naar den ærede Minister har sagt, at han hellere ønskede, at et Lovforslag maatte komme ind derom, og tillige sagt, at det maa skee, eventuelt, kunde blive antaget, saa foreskommer det mig, at vi heri have en saa gunstig Udtalelse, som vi nogensinde have faaet om Forslag af lignende Art.

Frelund: Ja, jeg kan dog ikke indrømme, at det blot har været min Hensigt at bringe denne Sag under Dmtale. Jeg havde nok ønsket at faae noget mere ud deraf. Imidlertid kunde jeg beredvillig have taget Forslaget tilbage, da jeg dog har opnaaet Afskilligt ved at bringe det frem, naar den ærede Krigsminister blot havde sagt et Par trøstende Ord i Anledning af det Spørgsmaal, jeg henvendte til ham, nemlig, at han vilde tage denne Sag